

LEVELEZÉS.

Nyomát, 1882. február 8.

EGYHÁZI ÉLET A M. EGYHÁZKÖRBE.

Míg önöket szerkesztő urak a városok társadalmi öröme és élvezete gyakran egy-egy barátságos társadalmi körben vonják össze, addig mi falusiakul elszigetelten egymástól, néma magányosságban számlálgatjuk le egymásután eltűnő napjainkat, néha-néha egyes kis provinciai városkákba, vagy községbe szólít a meghívó, figyelmeztetve, hogy az élvezetnek, az örömeinek is áldozni kötelességünk. A papságnak is tán nem ártana, ha a hosszú, unalmas téli napokban egy-egy barátságos összejöveteleket rendezne, hogy ne csak hivatalos functióink alkalmával találkozzunk egymással; hátha a barátságos érintkezés egyházunk és önmagunk épületére válna!

Hej, de mi e tekintetben távol estünk egymástól, csak hivatalos teendőink hoznak néha-néha össze; ép azért hivatalos ügyeket vagyok bátor jeles folyóiratukban felemlíteni:

Köri vizsgálószékünk a [napokban végezte be visitatiói körutját, buzgó és törvényszerű esepesünk nem tekintett a szív keserves fájdalomára, melyet szeretett nejeinek a gondos és hű családanyának elvesztése okozott, nem a sok kellemetlenségre, az idő viszontagságaira és a roppant fáradság- és kitartással járó munkálkodásra, hanem Győrfi Sándor h. jegyző ur buzgó segítségére mellet a legnagyobb odaadással rendezte ekklézsiáink ügyeit.

Büszkék lehetünk arra, hogy körünkben az arra hivatottakban nem hiányzik a buzgalom, a mit én nem annyira a rendszernek, mint a mély kötelességérzetnek tulajdonítok. — Ezelőtt, ha jól emlékszem két évvel, felállított a körrelkészség, az egész egyh. kör felosztott két tankerületre, iskolavizsgáló lelkészekké választottak: Rédiger Géza szabédi, Szentmártoni Kálmán szt.-mártoni, lelkész urak, kik a legnagyobb buzgalommal végzik feladatukat, az idén Rédiger Géza lelkész ur vizsgálta meg a nyárárdmenti iskoláinkat, mindenütt az ő hatalmas szónoklatával lelkesítette és buzdította hűveinket a nevelés érdekében. Azt nem lehet elvitatni, hogy a népnek van érdeke minden jóra, szépre és nemesre, s azt sem, hogy hiányoznának a lelkesítő ügybajnokok; de van egy nagy akadály, mely a megvalósítás eleibe áttörhetetlen kőszirtként emelkedik, ez a nyomasztó anyagi körülmény, a miért sok üdvös és nagy horderejű eszmének megvalósításáról le kell mondanunk. Mind amellet a sok megpróbáltatások közepett is találtunk oly eseményre is, mely lélekemelőleg hat, mint a vallásos buzgóság; a közügyek iránti meleg érdekeltség stb. Én kevés hivataloskodásom ideje alatt, mint fénylő pontot a legnagyobb lelki örömmel jegyzem fel a közügyek iránti meleg érdekeltséget a nyomati ekklézsiában.

Tán hosszúra is nyult leveletem azzal az őszinte kívánalmam kifejezésével végzem be: hogy segítjen meg az isteni gondviselés mindnyájunkat, hogy többször is találkozhassunk e helyen! *)

Nagy János, unit. lelkész.

---

*) Szívesen látjuk. Szerk.